

1922-01-12

þÿ š Å À Á ¹ ± ⁰ ì Â ¡ í » ± ³/₄ - ± Á . 7 7 8

Library of Neapolis University Pafos

<http://hdl.handle.net/11728/10443>

Downloaded from HEPHAESTUS Repository, Neapolis University institutional repository

ΠΟΛΕΜΙΚΟΝ ΔΙΗΓΗΜΑ
ΑΓΓΕΛΟΥ ΤΑΝΑΓΡΑ
ΟΙ ΤΡΕΙΣ ΑΔΕΛΦΟΙ
(ΙΣΤΟΡΙΚΟΝ ΓΕΓΟΝΟΣ)

χρησιμὸν εἰς τοὺς ἰθὺς... Ἐπισημειώθη τῆς νέας καταστάσεως...

Τὶ χυδαίει... Ἐφοδός... Ἐφοδός... Καὶ ἔφαθον, ἐπάνω ἀπὸ τοὺς σκυμένους ἀνδρας...

Μάτι, κίνησις, ἐπιφλογγή εἶνε μία ἐπιφλογγή ἀστραπή... Ἄπάνω! σὺ δὲ ὄχρωμα!...

Ἐμῶς τοὺς παῖδά... Ἐμῶς τοὺς παῖδά... Ἐμῶς τοὺς παῖδά... Ἐμῶς τοὺς παῖδά...

Πρῶτος εἶνε ἀπὸ τοὺς πρῶτους... Πόσο πίσω ἔμειναν ἄριστοι οἱ ἄλλοι...

Ἐμῶς τοὺς παῖδά... Ἐμῶς τοὺς παῖδά... Ἐμῶς τοὺς παῖδά... Ἐμῶς τοὺς παῖδά...

Ἐμῶς τοὺς παῖδά... Ἐμῶς τοὺς παῖδά... Ἐμῶς τοὺς παῖδά... Ἐμῶς τοὺς παῖδά...

TO NEON ANEΞAPTHTON KPA TOΣ

Τὸ νέον καθαστώσ τῆς Ἰρλανδίας ἰκανοποιεῖται καὶ τὰς δύο μερίδας... Ἀναγνωρίζουμένη αὕτη ὡς ἀνεξάρτητον Κράτος...

Ἡ Ἰρλανδία δικαιώται νὰ διατηρήσῃ στρατὸν ἀνάλογον τοῦ πληθυσμοῦ τῆς...

Ἡ βασιλεὺς τῆς Ἀγγλίας θὰ διαρρήξῃ ἐκείνη τὴν Ἰρλανδίαν ἐπὶ τὴν ἀφῆσιν τῆς ἀποδοχῆς...

Ἡ καλὴ φιλία ἀμφοτέρων τῶν μερῶν εἶνε προφανής... Ἡ Ἰρλανδία ἀπαρτίζεται ἐκ πλειοψηφίας...

Ἡ καλὴ φιλία ἀμφοτέρων τῶν μερῶν εἶνε προφανής... Ἡ Ἰρλανδία ἀπαρτίζεται ἐκ πλειοψηφίας...

Ἡ καλὴ φιλία ἀμφοτέρων τῶν μερῶν εἶνε προφανής... Ἡ Ἰρλανδία ἀπαρτίζεται ἐκ πλειοψηφίας...

Ἡ καλὴ φιλία ἀμφοτέρων τῶν μερῶν εἶνε προφανής... Ἡ Ἰρλανδία ἀπαρτίζεται ἐκ πλειοψηφίας...

Ἡ καλὴ φιλία ἀμφοτέρων τῶν μερῶν εἶνε προφανής... Ἡ Ἰρλανδία ἀπαρτίζεται ἐκ πλειοψηφίας...

Ἡ καλὴ φιλία ἀμφοτέρων τῶν μερῶν εἶνε προφανής... Ἡ Ἰρλανδία ἀπαρτίζεται ἐκ πλειοψηφίας...

Ἡ καλὴ φιλία ἀμφοτέρων τῶν μερῶν εἶνε προφανής... Ἡ Ἰρλανδία ἀπαρτίζεται ἐκ πλειοψηφίας...

Ford THE UNIVERSAL CAR
H NEA TIMH του συνηθους γνωστου τυπου Αυτοκινήτου Touring των 5 θέσεων είναι από σημερον ποια νομίζετε;
ΕΙΝΑΙ ΜΟΝΟΝ £165.
του δε τυπου Runabout 2 η 3 θέσεων προς £150 εκαστον.
των φορτηγων των 1000 οκάδων προς £175 εκαστον.
ΟΑΑ παραδοτέα εις Κυπριακόν λιμένα (εις Κύπρον).
Εκλάμα περιττεύουν πλέον διά τὰ FORD, διότι ἀπεδείχθησαν ὅτι μόνον αὐτὰ μπόρουσαν νὰ εὐδοκιμήσουσαν ἐπὶ τὴν Νήσον μας...

ΖΗΤΗΘΕΑΤΕ
ΣΟΚΟΛΑΤΕΣ ΚΑΙ ΚΑΚΑΟ
C A D B U R Y
Αἱ καλύτεραι σοκολάται τοῦ κόσμου κατασκευασμέναι δι' ἐκλεκτῶν καὶ ἀγνῶν ὕλικῶν...

ΦΑΡΜΑΚΕΙΟΝ ΜΑΡΙΑ ΜΟΥΜΤΖΗ
ΑΝΔΡΕΑ Ι. ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΙΔΟΥ
ΕΝ ΛΕΥΚΩΣΙΑ
Πληροφοροῦνται αἱ δέξαι. Κυρία καὶ ἀσπασμένη τῆς ἡμετέρας πόλεως...

Ἐμῶς τοὺς παῖδά... Ἐμῶς τοὺς παῖδά... Ἐμῶς τοὺς παῖδά... Ἐμῶς τοὺς παῖδά...

Ἐμῶς τοὺς παῖδά... Ἐμῶς τοὺς παῖδά... Ἐμῶς τοὺς παῖδά... Ἐμῶς τοὺς παῖδά...

Ἐμῶς τοὺς παῖδά... Ἐμῶς τοὺς παῖδά... Ἐμῶς τοὺς παῖδά... Ἐμῶς τοὺς παῖδά...

Ἐμῶς τοὺς παῖδά... Ἐμῶς τοὺς παῖδά... Ἐμῶς τοὺς παῖδά... Ἐμῶς τοὺς παῖδά...

Ἐμῶς τοὺς παῖδά... Ἐμῶς τοὺς παῖδά... Ἐμῶς τοὺς παῖδά... Ἐμῶς τοὺς παῖδά...

Ἐμῶς τοὺς παῖδά... Ἐμῶς τοὺς παῖδά... Ἐμῶς τοὺς παῖδά... Ἐμῶς τοὺς παῖδά...

Ἐμῶς τοὺς παῖδά... Ἐμῶς τοὺς παῖδά... Ἐμῶς τοὺς παῖδά... Ἐμῶς τοὺς παῖδά...

Ἐμῶς τοὺς παῖδά... Ἐμῶς τοὺς παῖδά... Ἐμῶς τοὺς παῖδά... Ἐμῶς τοὺς παῖδά...

Ἐμῶς τοὺς παῖδά... Ἐμῶς τοὺς παῖδά... Ἐμῶς τοὺς παῖδά... Ἐμῶς τοὺς παῖδά...

Ἐμῶς τοὺς παῖδά... Ἐμῶς τοὺς παῖδά... Ἐμῶς τοὺς παῖδά... Ἐμῶς τοὺς παῖδά...

Ἐμῶς τοὺς παῖδά... Ἐμῶς τοὺς παῖδά... Ἐμῶς τοὺς παῖδά... Ἐμῶς τοὺς παῖδά...

ΟΜΙΛΙΑ ΤΟΥ Κ. Γ. Α. ΜΑΡΚΙΔΟΥ

ΚΑΤΑ ΤΟΝ ΕΟΡΤΑΣΜΟΝ ΤΗΣ ΔΕΚΑΕΤΗΡΙΔΟΣ ΤΟΥ ΠΟΙΗΤΟΥ ΚΟΥ Ι. ΠΕΡΔΙΟΥ

Κύριε, Δεσποί, φίλοι και Κελεύροι.

Αποφασίσει δπως συμμορφωθώ προς την άπαιτησιν των μελών της επί του εορτασμού της δεκαετηρίδος του συμπαιθετού και έδουλοούσας Κυρίου ποιητή διοργανωτικού έπιτορπίαι, όπως επί τη ενίσχυση της δεκοητηρίδος έπιλήσει περί του έργου αυτού κατά την άπαιτησιν της τμήνου του μουσικοφιλολογικού έπιτορπίαι, ώς διετάξαι καθήκον έπιτορπίαις προς την εκτέλεσιν των άπαιτησιν του ποιητού εν τη έξυμνησίν των βλεπόμενων της δούλης πατριδος αυτού. Ήνε ή συμβολή του τιμού δημοσιογράφου του άδοκόντος εύνοειδήτους εν τη κοινωνία το έξυμνηστικόν έργον αυτού, ήνε ή συμβολή του πατριωτισμού ποιητού του θερμαινόντος έδους μέσα εις την παγεράν νύκτα της μα κρατώνος δουλείας με την φλόγα της πατριωτικής του ψυχής.

Απολογία της άδελφοκτονίας, ήγήθη, άπαιτήσας ότι εινε εύκολώτερον να διαπραχθή τις άδελφοκτονία παρά να γράψη άπολογία αυτής. Ο εορτάζων ποιητής φρονώ ότι ήνε ένας θαυμάσιος της άλήθειας έπιτορπίαις. Και άφελόμενος να κρητισώμεν μίαν τιμητικήν θέσιν μέσα εις την συνέλευσιν ήμων δι' εκείνους, οι άποιοι έκαστοτε δέν δεικνύν να μή είπουν την άλήθειαν περί προ-σώπων και πραγμάτων, αντίθετος πρός εκείνους, οι άποιοι πλανώμενοι και πλανώμενοι έκουσίως δημοιοργούν μέσα εις την κοινωνίαν άντιλήψεις νόθους και ψευδείς. Και όπως έλεγε δικαίως ο Δαρσοφονικός «ή κρυπτομένη άλήθεια δέν προσεβή τούσιν κανόν δσον ή φαινομένη τοιαύτη».

Ο Κύριος ποιητής έχει κάτι από την φιλολήθειαν του Κλειτού, όστις δέν έδίδασκε να ελπής την γνώμην του εις τον «Άλέξανδρον, άντιθέτως πρός τους άλλους κολάκας, τον έξ «Άργους» Άγιν ή «Άναξαρχον».

Ο Ροιδής λέγει ότι «ή Έλλην στέρ-γα στήσθως να ελπής την άλήθειαν, ήνε έμνος και να την γράψη. Όμιλει ύπερ της άλήθειας δωρην, γράφει έμνος εκ συμφορώντος». Και έχει δικαίον.

Συχνάκις βλέπομεν τό άηδές γεγονός ότι εις διας τάς κοινωνίας πολλά έπιτηθέτως ήνε εκ συμφορώντος φωνογράφου της διαπραγματικής μεθοδίας των έπιτηθέτων ή σιωπηλόν ή ζήει μέσα εις την θάλασσαν τόσων κοινωνικών κακιών. Καθώς λέγει ο Ουάιλντ «μας δίδουν άφίερες και πεσοτάς λευκομασές τι κέρμασιν άνθρώπων που δέν έμπνούν κανέν άν-διαφέρον», και άντι δέν να ήνε δηλη-γητική των κοινωνιών συμμορφωστική πολλήκις πρός το πλήθος τάς όρέ-ξεις.

Περισσότερον από εκείνους, οι άποιοι από δαίλιαν ή συμφορών ενδύκοντων έδους διακεκριμένους ή έγκυρους, έκτιμώ άσυγκρίτως περισσότερον εκείνους που κυποδύν δυνατά και άμει-λικούς, άνευ συγκυριασέως ή νοση-ρών συμπεριφορών. Ο Παύλος Κουρ-τίδης δέν έχει άδικον κηρύττων «καίμναι λεβέλλους ως ο Παύλος, ο Κικέρων, ο Δημοσθένης ή άπόστολος Παύλος. Είς δλους τους καιρούς οι λεβέλλοι ήλλεσαν του κόσμου την ύψην».

Από της έποχής του Ησαΐου, όστις «επέβη εις τους άσπλάκας την Βα-βυλώνα, την Νινευί εις τάς ακάνθας και την Τύρον εις την έσφραν, από της έποχής εκείνης που ο Ησαΐας έδ-όρισε τον κόσμον μεστών κακιών, μέ-χρι σήμερον δέν ήλλεξαν ο κόσμος. Έχει μέσα της κάθε κοινωνία «κάτι ασπίου», όπως έλεγεν ο μεγαλολόγος Δανός Σαίξπηρσος ήρωας, κάτι ασπίου που χραεάται χροόν του κοινού συμ-φορώντος έπιμειβασιν χειροφυγικήν. Έχει κάθε κοινωνία τους έπιτορπίαις τον διαφώρον κακίον, τους όλοιους, ως λέγει μια Γερμανική καθιστή άσυ-γκρίτως άναιδεατέρως ή καλύτερως ή άρ-χι, ότι ο σοφώτερος καθέτερον να ύποχωρή και σιωπή. Δι' αυτούς δέν άρκει βέβαια τό γάδι με τό γάντι, άλλ' έπιβάλλεται συχνά γρόθος, πράγματι χαλύβδινος και δι' αυτούς δέν άρκει ή ήπια και γελώσα, ή άφρά και γαρ-γαλλισια σάτιρα πολλιάς ή «Fentis- tus albis» άλλ' ή σάτιρα ή άκονου-σα μέχους αίματος χαλύβδινος ά-ληθινήσιν.

Και ο Κύριος ποιητής σατυροίτων δέν γαργαλλεί, άλλα πολλήκις μασι-γώνει, όπως ο Ίουβενάλης, όστις ως λέγει ο Ούγκι «έφρασε κάποτε μέχρη κυνισμό άλλ' ήτο τοτό της αιδούς ή άγανάκτησιν». Η σατυρά του έχει κάποτε κάτι από τά άστέρτα του Τα-κίτου κειμήματα όστις «έχει την άκρι-βειαν του πυρκαϊωμένου οιδήρου».

Δέν έχει βέβαια του Βολταίρου, του «Άνε ή του Ραίτου την εύφρόδον θελακτικότητα, ή του Σουήφ την άπο-βατικήν εύκαμμία την χάριν και γοργό-τητα. Χωρίς να έξη του Ρενιέ «την αλα-χρολόγον ήμωτητα» ή την έλευθεροστο-μίαν του Ίταλού «Αρετίνο» όστις «ήνάγκασε τους ήγεμόνας να πληγώ-σουν τον έκβιασισμόν», έχει πολλήκις κάτι από την αστήθειαν και έξουσην του Άρχιλόγου ειρηνεόταν, του όποιου ή δομητική ήτο τόσο καυστική, ώστε ελεγε, ως λέγεται, άναγκάσει τον Λυ-καμβάν να αυτοκτονήσιν. Είνε ήμπο-ρει να ελπής κανείς μαθητής του Άρ-χιλόγου, τον όποιον εν πολλοίς και ο Οράτιος άπερμήθη, και το όποιον τόν έμψυσε ο Άδριανός ένοήμασε λυσσοδίας ο ίδιος δε ένοήμασε σκορ-πισμός, ή ού και ή παροιμία «Άρ-χιλόγον κατείς» άπερ Ισοδυνάμει πεί-δε το «οκορπίον ποίεης».

Όσον και άν εν τη διακομφήσει των κοινωνικών κακιών ή σάτιρα του Κυρίου ποιητού καταβάλλει προ-σάθειαν να ήνε άντικειμενική, ένιοτε ήνε άδύνατον να μή διακοψη τά άπρόσωπα κατά των όποιων έπιτίθεται και δι' αυτό δέν ήμπορει κανείς να τον μεμψή, διότι «πολλιάς και ά-νάγκης ή σάτιρα κατελήγει να ήνε άλοφάνερα προσωπική. Αυτό βλέπει

άνείς ότι μόνον εις την προσωπικήν σάτιραν του Άριστοφάνους άλλ' και εις τούς σατυροίτους άντικειμενικούς από τον Μενάνδρου μέχρη του Άνα-τά Φινίος. Ο Άριστοφάνης εις τούς Νεφέλας έπιτίθεται άγρώς κατά του Σοκρά-τους εις τούς Θεομοφοριαστές κατά του Εύκλιδου και εις τούς Ίαπείς κατά του Κλέαντος, τούσιν ώστε εις τούς τελευταίους δέν έδωσαν ύποκρι-τήν ούτε κατασκευαστήν του προσο-πιου του διακομωδουμένου και δι' αυτή προηγώνισσιν ο ίδιος χωρίς προσάπειλον.

Από του Α' Φύλλου «του Μισ-γίου» έγραφε διά τούς καλοήγους με άσχημότητα ίσως ύπερβολικήν: «Έγραφε δά άργότερα, ότι τότε μό-νον δέν οσβαθή το ράσον όταν «έχι λοκουίλλειος γαστήρ— άλλ' άπλη μάγνη το φουσκώμα».

Αίτην κολλήει μέσα του κρατή-ρου του λαού την λάβα γιγαντώνει».

Η γαστήρ ύπήθεε πάντοτε μια με-γάλη άνορθογραφία και έστια κακίαν. Ημείς οι Κύριοι φαίνεται την γα-στέρα την έθεραπεύσαμεν πολύ, άπόρ έλατρώσο παρ' ήμιν «Απόλλων ο μα-γείριος, ήγώρασεν δέ ως γνωστόν ο Κύριος του Πτολεμαίου τά έπιτρα-πέδια σκεπή, τά όποια έπέλασεν ο Κάτων πολύ άκριβή. Ύπό μορ-φήν Θεού ή γαστήρ ήνε ο Σίλ-νός, ύπό μορφήν αυτοκράτορος ο Βι-νός, ύπό μορφήν κτήνους ή χείρος» λέγει Ούγκι. Η καλοήγητική δέν πρό-παντός κολλήει ύπέρθεν εν τη δύσει ο στόχος όλων των» σατυρικών, μετρή-των όποιων πρωτίτως βέβαια ο Ρα-ββαί «Ιερευσ και αυτός—ο όποιος ως λέγει ο Γάλλος κριτικός «φύσας τον σσημύμν της πασιούσης, κινεί την κεφαλήν και εκσπύγγεται εις γέλοσ» και του όποιου «ή σιαγών ύλάει ένώ τρώγει ή μοναχική και καλοήγητική σιαγών».

Πάντοτε το ράσον ύπήθεεν άντικει-μενον δικεικό σκόμματος και ειρηνεο-ίας ίσως ύπερβολικής, άπορ δέν έξέλιπε εν τη δύσει τελείως ή εχρήση του Δ' Αρξάνου, όστις ως λέγει ο Λομ-πόδος «μετέβαλεν εις γυναικωνίαν την Μονήν της Μαγδαληνής Τριανή δέ Καρδινάλιος Βερνίς ελεγε τάς δραμάνας του ένός των Βενετικών του Μονεστηρίων.

Ο Κύριος ποιητής διά της κατά του ράσου πολεμικής άντικειμενικόν αποκόν ελεγε ότι την άληθην λουφάριον άλλ' ήνε έξυμνηστική και προκτικώς ύπέφλησεν εις την έπιτεχθεισάν οινει-λίαν του Έκκλησιαστικόν Έγρημάτος, διά την λβάν του όποιου έγραφε εις κάθε φύλλον του «Μασιγίου» άπειλη-τικά και πυρίνα ποιήματα.

Εκτίμησον έπίσης τό κόμματο, τό όποιον δέν ανυπαθέσιν ποτέ και τό όποιο ο Άγγλος Πουά λέγει ότι «ήνε ή πρός άφελος των όλλων παραφρο-σινή των πολλών».

Εσπίτρισ προς τούτους άδυναμίας γυναικίας, μετρή των όποιων προ-σέτει βέβαια ή Μόδα.

Ο Κύριος ποιητής την γυναίκα την άστυρίαν, άλλ' δέν την θνησοσ ποτέ. Δέν την έκακομεταχειρισθή βε-βαίως, έτιμορει να ελπής κανείς, ως ο Σαμφρό και Σαπηγκόσος, ούτε δ-μοιεί εις τούτον τον Άρχιλόγον, τον όποιον ο Εδοσθίος καλεί «άνδρα και γυναικώς άρητολογίαν εν τοις οικει-οις ποιήμασι «κεχορηγών, ή ούδ' άν άποδοι τις σάφωρον άνήν ύπομείνει».

Την άστυρίαν όμως και δέν την θνησοσ ποτέ. Είς τό σημειών τουτο δηλαδή ύπήθεεν ο άντιπαιός του μα-κρυτού Μοδιού, ο όποιος άπέ, οσε τούς στήχους και την ποιητικίαν του ζωήν εις την λατρείαν πρό πάντος της γυναικός. Οπωσδήποτε, μπροστά εις την χαριστήρινην γυναικείαν άνδοθε-σμήν της άπαιτησής συγκυρτώσεως, ή όποια περιέχει τόσον έρρωμίας έ-χωρτίες έμφορμής, ύποθέτω πως ο Κύριος ποιητής θα δικαιώση τον πρός την γυναίκα ένθουσιασμόν του άδοκόντος συναδελφού αυτού και θα θελήσιν να δεσμεύσιν και ο ίδιος εις στήχους τον πρός το κάλλος θαυμα-σμόν που έκφυρον έως τόρα φιλοργώ-σως εις τό στήθι χωρίς να τον ά-κούσωμεν ποτέ.

Διά να ήμεθα δικαίοι πρόβει να ο-μολήσωμεν ότι ο κ. Περγίος πολύ συχνά προδίδει ότι έχει σατυρικών τά λυκον άμφιβολών. Ήνε άλλότιο σα-τυρικός τά μάστιχα δέν πατριωτικός ποι-ητής. Καθάρως πατριωτικός ποιητής.

Ο κ. Περγίος δέν ήγγισεν του Μεγάλην Τέχνην, ούτε δίδει την άγνήν καλλιτεχνικήν σιγ-κίνησιν των μεγάλων ποιητών. Εύρίσκει κανείς πολλήκις κάποι-αν άτιμηλίαν, άκαλοισθησάν και άμείλιαν εις την συνθεσίν των ποιημάτων του έργασίου, κάποιαν πε-ζότητα σσοιχορηγικήν. Άλλά μή ή-μοσώμεν ότι και ο Σουήφς κτηγο-ρήθη δι' αυτό και ο Ραίδης ένοήμασε την ποιήσιν του Σουήφ έμμετρον πε-ζολόγον. Ολοσδήποτε αυτό ήμπορει να τά παρήσει κανείς, διότι ο κ. Πε-ργίος εινε καθάρως πατριωτικός, δια-κτικώς ποιητής. Και ως λέγει ο Ρο-ιδής «είς δέ ώδών τον τίτλον του έθνικου ποιητού πρόβει να θυσάση την έμ-φωτον αυτού λεπτότητα και φιλοκα-

λίαν εις την έθνικήν και κοινωνικήν άνάγκην. Παρ' έθνικόν ποιητόν ά-παιτούμεν σήμερον ούχι κάλους, σεί-χους και εύφυλοίας, άλλα σόμα μεγάλογον οσ μαρνα sonatus, ως λέγει ο Οράτιος. Θάλομο έκαιον κατά της κακίας βέλος, πάν αν δηλ-φράσιν του να βάψη εις την χύτραν έκείνην των στρογγύλων του μεσαιώ-ρους την περιόχουσαν τον έχθρύν, άφ-ένημα κανέλου και στέλον λυσσοδίας κύνος».

Δι' αυτό, όπως έγραψεν ο Παλα-μάς διά τον Ρήγαν, ή ποίησις του Κυρίου ποιητού, «άτιμηλίος, χωρίς άλκούς, άκρίματα, έλιγμούς, άνθη και ήμυθία βαίνει εύθείς πρός τον σκοπόν». Και ο σκοπός του Κυ-ρίου ποιητού ήνε καθάρως πατριω-τικός. Και «οι ουθίοι διαδίδονται ο-εις τον όλόν ως και του άκμονος της σφύρας οί κύβοι, και ή ποιησις του όσα δέν ήνε πλαστική τόσον ήνε έ-θνοπλαστική».

Περί αυτού λοιπόν ως πατριωτι-κό ποιητόν θα όμιλήσω άμέσως κατωτέρω, φρονών ότι ως πατριω-τικός και διδασκτικός ποιητής ήνε άξιός της εύγνωμοσύνης της ιδιαιτέρας του πατριδος, της όποιας έξυμνηστική την ύπόθεσιν, οινίζον τό δεσμά της δι-τόν πατριωτικόν αυτόν στήχον, με- τους όποιους φρονημίζεται και εν θυσία ή μαθητική νεότης εις τας πόλεις, τές κάμους και χωρία. Ήνε οί στήχου τός όποιους με εύλίβησαν οι έγερσόντων ένθουσιασμόν ήκούαν εΙ χωρικό της Κύπρου τον ίδιον να άπάγγελλη, όταν «τύπος περιώδευε διά την Κυπριακήν πυρρολορησάν ως μέλος του Πατριωτικού Όμιλου, έμπνούν τό πολεμικόν έκείνο μένος που ήθάνατο ο Μ. Άλέξανδρος ο κούων του Άντιγονίδα την Μουσι-κήν. Ήνε οί στήχου τός όποιους ά-πήγγελλε κατά τας ώρας έκείας ή ροσιολεσχίας του Πατριωτικού Όμι-λου, ούνους ήγγετο ο άλησομήτης και λευκός έκείνος πρώτος πολιτικός έξοριστός της Κύπρου, ο τετιμημένος πατριώτης ή ευγενικός έθναπόστο-λος ο κλείων μέσα του θελήσους ύμεανών και φιλοκαρίας Βεζούβου, διά τον όποιον θα γράψη εύγνωμό-νος ή Ιστορία της δούλης αυτής Νήσου όταν έξωφασθή ή άναγκα-ίοσα του χρόνου προσωπική

Συνηζών ο άγορητής όμιλη-σε τά όδοντα περί πατριωτικής εν-γένει ποιήσεως και της σημασίας αυτής εις χώρας ύποδούλους και έξήσε την έξυμνησοσάν την Κυ-πριακήν ύπόθεσιν πατριωτικήν Μούσων του Κυρίου ποιητού, πρός τιμήν και έπιδοράσειαν της δούλης, λέγει, ήνετα ο εορτάζων της δεκαετηρίδος αυτού. Έτόνισεν ότι διά των πατριωτικών του ποι-ημάτων πυρογώται κατά της ε-νοκρατίας τείχους καρακίτηρών στα-θερών και ήνε έκείνο τό όποιον ήμπορει να ζητήσιν κανείς από ένα πατριωτικόν ποιητή και άνέ-γνωσον περιωπός πατριωτικόν του ποιημάτων άφορώντων τούς δια-φώρους σταθμούς της δούλης ζω-ής της πατριδος αυτού.

Έξεμάσιος δέ την κριτικήν του όμιλιν ο κ. Μαρκίδης έξελ-φωρ την αιοδοξίαν του ποιητού περί της τέχνης της Κύπρου, την όποιαν Κύπρον, λέγει, ο «Εοσελιγν φέρει ως παράδειγμα διά ν' απο-δαλίσθης ο Έλληνομάς ήνε ανε-ξολόθρευτος, και συνθέσισεν εις δλους την αυτήν αιοδοξίαν και καρτερικήν έπιμονήν.

ΠΡΟΖΚΛΗΤΗΡΙΑ ΓΑΜΩΝ

ΑΣΙΟΤΙΜΕ ΚΥΡΙΑ, Η ΚΑ και ο Κος Νικόλαος Χ' Μάρκου και η Κα και ο Κος Χ' Άρχιλόγος Νικό-λάου εκ Τηρολόγου Λαρυμναίου την τιμήν να άναγγελλώσιν ήμιν τούς γάμους των τέ-κνων αυτών

ΜΑΡΚΟΥ Ν. ΜΑΡΚΙΔΟΥ και ΕΛΕΝΗΣ Χ' ΑΧΙΛΛΕΩΣ

έβλογηθέντων εν τή Ι. Ναφ Χρυσό-λαος της προση, η Κυριακήν (16) 1929 11 ανουαρίου 1929 και ώραν 1 μ.μ και να παρακαλώσιν ήμας έπισς ύπαρσοτούμενοι τμησάτε τούτους μετά της δε, σικωνεας σας.

ΣΗΜ—Οι νεόνυμφοι μετά την τέλειον του μυστηρίου δά άναχωρήσονται διά Λευ-κωσίαν έως δά δεξώσιν τας συχαρητή-ριους ένδοξείας εν τη κατά την ένορίαν Άγ. Κασσιανού οίκία των.

ΑΣΙΟΤΙΜΕ ΚΥΡΙΑ, Η ΚΑ και ο Κος Νικόλαος Χ' Μάρκου και η Κα και ο Κος Χ' Άρχιλόγος Νικό-λάου εκ Τηρολόγου Λαρυμναίου την τιμήν να άναγγελλώσιν ήμιν τούς γάμους των τέ-κνων αυτών

ΙΟΡΔΑΝΟΥ ΙΟΡΔΑΝΟΥ και ΑΓΑΘΗΣ Ε. ΚΥΡΙΑΚΙΔΟΥ

έβλογηθέντων εν τή Ι. Ναφ Άγ. Μα-ριανούς της προση, η Κυριακήν (16) 1929 11 ανουαρίου 1929 και ώραν 1 μ.μ και να παρακαλώσιν ήμας έπισς ύπαρσοτούμενοι τμησάτε τούτους μετά της δε, σικωνεας σας.

Οι νεόνυμφοι μετά την τέλειον του μυστηρίου δά άναχωρήσονται διά Λευ-κωσίαν έως δά δεξώσιν τας συχαρητή-ριους ένδοξείας εν τη κατά την ένορίαν Άγ. Κασσιανού οίκία των.

ΚΥΠΡΙΑΚΑ

Ο ΠΑΝΗΓΥΡΙΣΜΟΣ ΤΗΣ ΔΕΚΑΕΤΗΡΙΔΟΣ ΤΟΥ κ. Ι. ΠΕΡΔΙΟΥ ΕΝ ΛΕΥΚΩΣΙΑ

Η έσπέρα του π. Σαββάτου, ή ο-ποια ώροσθη διά τον εορτασμόν της Δεκαετηρίδος του Έθνικου ποιητού κ. Ι. Περδίου, προσέλα-βεν όβην πανηγυρικήν διέτι κατ' αυτήν ή πρωτεύουσα δόλοκληρος έξε-δήλωσαν έμαδικώς την άγάπην και την έκτίμησιν της προς άγαπητόν τέκνον της τό όποιον καθέρισεν εν εκούτων του μετ' άστατηρήσεως εις την λατρείαν των Μουσών και του Άπόλλωνος. Χωρίς διάκριση κοινο-νικής τάξεως και φύλου ή Λευκωσι-σόσωμος κατέβησε τό Θέατρον Πα-παδοπούλου κατά κυριολέξαν άσφυ-κτικώς μέχρη τό σημελιον να μη ύ-πάρχη ούδέμια θεός κενή ούτε εις την πλατείαν, ούτε εις τον έξώστην, ούτε εις αυτό τό ύπερρον, ένώ τα ψωφρετα δια ήσαν κατελιγημένα και ύπερπλήρη. Καί τοτό διότι ούδέμια ήθέλησε να ύστερήσιν εις την έκδή-λωσιν θερμής εύνοίας πρός τον αλ-σθηματιαν νεαρόν ποιητήν της «Κυ-πριακής Μούσης» και του «Μασι-γίου» διά των όποιων έξέλαψεν ή έθνική ιδεολογία της Έλληνικής Κύπρου και ο διάφωρος πατριωτικός αιδωμιασμός της ένδούρου πατριδος του Εοάγρου.

Τό πρόγραμμα της έσπεριδος πλού-σιον και ένδιαφέρον έξετελέσθη γέ-νησως άριστα παραλειφθέντων μόνον έξ αυτού των μερών εις τά όποια το Κοινόν θα ελεγε την εύχαριστήριαν νάπολαυση τό μουσικόν τάλαντον της Διδος Άουκίας Εβθύμαςάου, ή όποια καθής έδήλωσαν έμπνευ-σθείς επί της σκηνης ο κ. Νεοπόλ. Παπαδόγος ήδυνάται πρός ύπτην της ένεκα προσάτου πένθος να εκτελέ-σθ ήτι ελεγε άναλήγη κατά τό πρό-γραμμα.

Την έναρξιν της έσπεριδος έση-μείωσαν έμλίτα το λογίου δικηγόρου κ. Γ. Μαρκίδου, διά της όποιας ο στωμικός άγορητής Ιστομέων πρό ώρας συμπελάματος Έλληνικών σημάτων ανέλυσον εις γενικωτάτας γραμμάς τό έργον του Κυρίου ποι-ητού. Από εισαγωγικός άνέβηρον ο κ. Μαρκίδης την κρίσιν της «Tri- bune de Genes» εις ο κ. Περγίος «θα άνόμιζε κανείς πως εύρίσκειται πρό ποιητού τελειωθέντος ήδη και ώριμου, άνθ δέν πρόκειται παρά πε-ρί άρχαίου εύτυχός» περβάλε του-τον πρός τον άχαλον Άρχιλόγον κατά την δικτικήν και καυστικήν ειρηνείαν, έξησε την κοινωνικήν και έθνικήν σημασίαν του δεκα-πενταετούς έργου του διά τό όποιον δέν ήτο ή μικρά άπόδοσις ο εορτα-σμός της δεκαετηρίδος του «Μασι-γίου». Εν τη ρόμη της έμιλίας του ο ρήτωρ άνέβηρον έγκωμιστικώς και τό έργον του Έθναπόστολου της Κύπρου κ. Καταλάου και έπίγεσος την λαμπράν άπόφασιν της Παγκυ-πίου Συνελεύσεως Δημοσιεύοντες χάρ-ιν των ήμετέρων άναγνωστών της πλουσιαν φιλολογικόν χυμόν και άν-θροσπαρον από διαφώρον συγγρασιών έμλίαν του κ. Μαρκίδου εις έλλας στήλας θεωρούμεν περριτόν διεδοκίμη-ν περί αυτής λόγον έδώ.

Έπιηκολούθησεν έπειτα Βαρκαρόλα κατά ώρας έυφραν του κ. J. Desmettes μετά της Διδος Κατίνας Χριστοπούλλου και άπαγγελα του «Αιποτάκτου» του κ. Πολύμη υπό της ευπαιδευτού Διδος Αούλας Θ. Θεοστίου.

Κατά την γενικήν κρίσιν ή Δις Θεόδωτος άπήγγελεν ως πραγματική καλλιτεχνική ψυχολογησάσα θάυμα-σώς και άποδώσα ει' ώρας μεταπτώσων της φωνής και διά τε-λείων σχηματισμών τας βίας τό έμπνευσμένον ποιήματος.

Την γλυκύτερα έπειτα των μουσι-κων τόνων μετέδωσαν διά των χορ-δών των μαυροδώνων και τό κλειδο-κυμβάλου ο κ. Χ. Πετρπούλος και οι άδελφοί Άντωνίος και Κωνσ-ταντίνος.

Πολύ ώρατα έπίσης άπήγγελεν τέλ. Βενζέλιαν και Σωζών, και την «Κυροπούλιαν» του κ. Περγίου ή Δις Έλένη Πετρίδου και ο κ. Δημ-Κωνσταντινίδης. Θάυμασία και έξοχος ήτο έπίσης ή άπαγγελα 4 ποιημάτων του κ. Α. Απτεράτη, ό όποιος κατεγύθησε κυ-ριολεκτικώς τούς άκρατάς διά της έξαρτίου ποιητικής ήθογγραφίας του, της ζωτανής και άπερίττου γλώ-σσης του ή όποια ώμίλει έξαισίως εις την ψυχήν όλων και των άπλουστέ-ρων, της χρωματισμένης με πολύ-σπάνιον χρώμα άπαγγελλας της «Άρ-χοις της Τημημένης» και της «Γαλλόσας».

πήδαύλιμα υπό βοσκού έξ Άθηνάου τό όπολον έφερε διά της φαντασίας τό βουλό επί της σκηνης και παρε-λάζοντα κομπήμα με τά καρπα-νελά των. Ο κ. Παλαίσιος άδαρισται έπειτα με ώρας στήχους της Έπιτροπειαν ή όποια έιωργάνωσε την Έσπερίδα του «Άρχιμάστρου» του παρ τό ό-ποιου έκφράζεται με πραγματικόν λυρισμόν.

Έίχεν ήδη συμπληρωθή τό πρό-γραμμα και έπρόκειτο νάνακορσθή ο Έθνικός Ύμνος όποτε το Κοινόν διά διατόρων φωνών έξήγησε την έμ-φάνισιν του Ποιητού επί της σκηνης και ο κ. Περγίος ύπέκρινε εις την τι-μητικήν γενικήν άπαιτησιν ένερα-νισθη εν τώ μέσθι θυλλής χειρο-κροτημάτων και άπήγγελε δύο ποι-ήματά του, «ή Πολύπαθη Πατρίδα» και «Κωνσταντίνος—Βενζέλιος» μετά τά όποια άνεκορσθη επί κλειδοκυμβάλου ο Έθνικός Ύμνος και τοιστα-τόπως έληξεν ή ώράτα και πρωτό-τυπος διά την Κύπρον έσπερίς.

Ο κ. Νεοπόλτος Παπαδόγος, εκ των θερμώτερον θαυμαστών του Ποι-ητού, έταν ένεφανίσθη επί της σκηνης άνήγγελε κατ' έτι κατά πρότασιν του Δημάργου κ. Λιασίδου την όποιαν έπεδοκίμασον έλοφύχους και ή διοργανωτική Έπιτροπεια θα προσφέρη ή πόλις πρός τον κ. Πε-ργίον και χρηματικόν Έπαθλον διά κοινού έράνου των φίλων και έκτι-μητών του έθνικού έργου του και τοιστατόπως, ελεπε, ή πόλις τιμώσα τον ποιητήν της θα τιμήσθ έαυτήν.

Πληροφορημέθα δά ότι ο Άρχι-επισκοπών δι' 20 λίρας χάριν του έπ-άθλου. Θεωρεται βέβαιον ότι τό παρά-δειγμα της Λευκωσίας θακοιουθήσο-σι και οι άλλαι πόλεις της Κύπρου διότι ή Μόδα του κ. Περδίου εινε Παγκύρια. Καί τά χωρία δά δια της Κύπρου ελιξίεται ότι δά εορτά-σων την 15ετηρίδα του διά της πρω-τοβουλίας των διδασκάλων κατά την εορτήν τών γραμματίων ή όποια δύναται έως εκ της έννοιας της να συνδυασθή άριστα με τον εορτασμόν του έργου του Φοιβελοήτου ποιητού ο όποιος επί τόσα έτη προσέφρων εις τούς Κυπρίους Έλληνοπούδας τό πλούσιον γάλα της ευγενικής Μούσης του.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΤΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΠΡΟΣ ΤΟΝ Κ. ΠΕΡΔΙΟΝ

Διακοήσας της εορταστικής έσπε-ριδος της Δεκαετηρίδος του Κυρίου ποιητού κ. Ι. Περδίου έλαβον ούτος παρ της Α. Μ. του Άρχιεπισκοπού την κατωτέρω ώραταν και ποιητικήν έπιστολήν: Έν Χριστώ άγαπητέ κ. Ι. Περδίε Λευκωσίαν.

Καθ' ήν σιγήν σύμπασα ή φιλιτάτη Πατρίς όκτιμώσα τό ύπέ-ροχον ποιητικόν τάλαντό σου πλέκει τά ύψηλοτέτερα των εγ-κωμιών και δικαίως σοι άπονείμει ως ύπερτατος άγανοδίας τον δάφνινον του Άπόλλωνος και των Μουσών στέφανον επί της συμπληρώσεως μιας δεκαετίας τετι-μημένου ποιητικού σταδίου, καθή-κον θεωροόμεν όπως συχαροί-τες έπιδραμειδωσώμεν σοι τας εύ-λογίας της Έκκλησίας και άνα-πέμφωμεν την μάλλον εγκάρδιον εσθήν, όπως ο Κύριος σοι χαρ-ζή ύγεια και έτι πολλά, ίνα ά-πό ύψηλοτέρας έτι σκουπής γά-λης τά ήμωια του Γένους ίδο-ώδη άναδοκίμωμενον έπαύμιλον των ένδοξοτέρων της Έλλάδος έθνικών ποιητών, εύδοκήση δέ ί-να, καθώς έτεινας τας χορδάς της λύρας σου εις έλεγεία εις την δούλην πατρίδα, ούτω διά της αυτής λύρας άναμείψης τούς θε-σπυστωτέρους διδυράμους και ε-πιμήλια εις τά Έλευσθέρια αυτής. Είνετος.

Μετά άγάπης εν Χριστώ εύχέτης, Ο ΚΥΡΙΟΥ ΚΥΡΙΑΔΟΣ Έν Άρχιεπισκοπή τη 11 Ιανουαρίου 1929.

Ο ΑΓΓΛΙΚΟΣ ΤΥΠΟΣ ΠΕΡΙ ΚΥΠΡΟΥ

Είς άναπόκρισιν του «Near East» (τεύχος 12ης Ιανουαρ) εκ Λευκωσίας υπό τον τίτλον «Έκκλησιαστική τετραχί» άναγράφεται άναμείψων του Κυπριακού—λαο και Τύπου πε-ρί της προσάτου έκλογής ως Οίκου-μενικού Πατριάρχου του Σεβ. κ. Με-ταξάκη καθός και ή περί αυτής γνώ-μη της Έλληνικής Κυβερνήσεως και της Έκκλησίας της Έλλάδος. Επάγεται δά ο άναποκριτής ότι «ή διατριβή ή όποια έχει προκληθή εκ της έκλογής έμβέλλει έλας τάς έκκλησιαστικές κοινήτητας εις νέαν άπω-νίαν εις στήμην κατά την όποιαν

ΤΑ ΝΕΩΤΕΡΑ ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

(ΔΙΑ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΠΡΟΣΕΒΝΕΙΟΥ)

ΑΘΗΝΑΙ, 8)21 Ιανουαρίου. Κατά τηλεγράφημα εκ Λονδίνου, οι «Τάιμς» δημοσιεύουν το εξής τηλεγράφημα του ειδικού αυτόν ανταποκριτού εν τῇ Ἑγγύς Ἀνατολῇ:

«Πολλίτικὸν ἀπὸ τῆς ἀναχωρήσεως μου ἐξ Ἀθηνῶν ἠρωτήθη ἂν αἱ ἀσφαρεῖς διενέξεις, αἵτινες ἀπὸ τοῦ 1915 δηλητηριάζουν τὴν ἐν Ἑλλάδι πολιτικὴν καὶ κοινωνικὴν ζωὴν παρουσιάζουν συμπύκνωμα ὀφείσεως. Πρὸ τινῶν μηνῶν δὲ ἠδυνάτω τις ἴσως ἂν ἀπαντήσῃ ἐπὶ τὴν ἐρώτησιν ταύτην καταφατικῶς. Ἄλλ' ἢ ἡ ἐκλογὴ τοῦ Μεταξῆ ὑπεδαύτισε τὰ πολιτικὰ πάθη.

Ἐν τοῖσις δὲ μεγάλωτερον ἐν Ἀθήναις ὑπάρχει διαίρεσις, τὴσφ ἡ ἐνότης εἰς τὸ μέγιστον εἶναι μεγαλύτερα. Ὁ Κορ Στεργιάδης ἐργάζεται ἐν πληρεῖ ἀρμονίᾳ μετὰ τῶν στρατιῶν Βλαχουσόπου καὶ Παπούλα καὶ προσπαθεῖ ἕσσον δυνάται ἕως οὗ τῶν ἀξιοματικῶν κατόλογοι καὶ αἱ προαγαί αὐτῶν γίνονται οὐχὶ ἀναλόγως τῶν πολιτικῶν γνώμων τῶν ἀξιοματικῶν. Ὁ Κορ Παπούλας ἐργάζεται ὁμοίως μετὰ τῶν ἄλλων καὶ οὗτος ἐφυλακίσθη ἀπὸ τοῦ 1918 μέχρι τοῦ 1920 ὑπὸ τῶν βενιζελικῶν.

Ἐν τῷ παρελθόντι χειμῶν ἐκφρασθέντες ἰνδοισμοὶ περὶ γεωμανηρῶν ἐν Ἑλλάδι πολιτικῆς μετὰ τὴν παλιόρρωσιν τῶν βασιλικῶν, ἀποδεικνύονται βραβίοι. Ἡμεῖς οἱ Ἀγγλοὶ ἔχομεν πάντοτε τὰς συμπαιθεῖας τοῦ λαοῦ, ἀξαιρούμενης μίαν δρακὸν Κομμουνιστῶν.

(ΔΙΑ ΤΟΥ ΠΡΟΞΕΤΕΡ)

ΡΩΜΗ, 8)22 Ιανουαρίου.—Ὁ Πάπας Βενεδικτὸς ΙΕ' ὑπέκυψε τελειωτικῶς κατὰ τὴν 3ην τῆς πρωίας δεε ἐδοκίμασε μεγάλην στενοχωρίαν κατὰ τὰ ἔσχατά του, διε οἱ σφυγμοὶ ταχέως κατέπεσαν.

ΡΩΜΗ, 8)22 Ιανουαρίου.—Ἡ ἀγωνία ἤρξατο τὰς 5-20' ἀκριβῶς διε οἱ Καρδινάλιοι Βίκο ἐφθασαν εἰς τὸ Βατικανὸν ἵνα τελεσθῇ τὴν θείαν λειτουργίαν ἐν τῷ Παρεκκλήσιῳ. Μετὰ τὴν λειτουργίαν ὁ Τζιόρτζι παρέσχε τὴν συγχώρησιν κατόπιν τῆς δευτέρου ὁ Πάπας ἐξέπνευσε τὴν 6ην ἀκριβῶς. Μεταξὺ τῶν παρισταμένων κατὰ τὸ τέλος ἦσαν οἱ Καρδινάλιοι Γασπάρι, Βίκο, Τζιόρτζι, Γαντίνι, καὶ ὁ Κόμης Πέριου ἀνεψιὸς τοῦ Πάπα.

ΚΩΝ/ΠΟΛΙΣ, 11)21 Ιανουαρίου.—Αἱ Γαλλο-Βρετανικαὶ διπλωματικαὶ συνομιλίαι ἀναφορικῶς πρὸς τὸ ζήτημα τῆς Ἑγγύς Ἀνατολῆς ἔχουσι μέχρι τοῦδε προαβθῆ μέχρι τοῦ ἀκολουθοῦσι σημείου: Ὁ Κούρτζον ὑπέβαλε διακοινωσὶν ἐπὶ τῇ ὁποίᾳ περιλαμβάνονται οἱ Βρετανικοὶ ὅροι πιστεύεται ὅτι ἡ ἐκκένωσις τῆς Σμύρνης γίνεται ἀποδεκτὴ μετ' ἀναλόγων διὰ τὰς Χριστιανικὰς μειονότητες ἔγγυθωσαν ἐν αἰς περιλαμβάνεται ὁ διορισμὸς Χριστιανοῦ Γενικοῦ Διοικητοῦ ἑπίσης γίνεται ἀποδεκτὴ ἡ τροποποίησις τῶν Ὑδατικῶν συνόρων ἄντινα κατὰ τὴν γενομένην ἐσιγήθησιν θὰ ἀκολουθήσῃσι γοαμμὴν ὄλιγον νοτίως τῆς Μηδείας ἐπὶ τῆς Μαύρης θάλασσης διὰ τὸ Τσοφλοῦ καὶ θὰ καταλήγωσιν εἰς Ραιδεστῶν. Οἱ Γαλλο-Τουρκικοὶ κύκλοι ἐντούτοις θεωροῦσι τὰ σύνορα ὡς μὴ ἀσφαλῆ στρατηγικῶς.

Σ. Σ. «Κ. Φ.» Ἡ ἐπισημνία αὐτὴ ἀπὸ τῆς Κωνσταντινουπόλεως διεφύση πρὸ ἡμερῶν ἐξ Ἀθηνῶν.

ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΣΕΙΣ

ΕΚ ΛΕΜΕΣΟΥ

ΛΕΜΕΣΟΣ, 11)21)1922.

Ἐξ ἀπορίας κατ' ἕλῶν τῶν διεαρεστανῶν Δεκεμβριῶν ἐν ἐπέδειξε καμμίαν σοβαρὰν βελτιωσὴν ἰθὺς ἐπὶ τῶν εἰδῶν ἐλαγωγίης. Τὰ χαροῦκα ἐξακολουθοῦσιν παραμένοντα εἰς τὰς ἀποθήκας τῶν ἐμπόρων καὶ σποραδικὰ φορτωσὶς μικρῶν ποσοτήτων ἐγίνοντο διὰ λιμνῶν τῆς Μεσογείου.

Ἀνεγίνετο παραμένει ἡ ἐπιμονὴ τῶν ἐμπόρων εἰς τὸ νὰ ἀπαίτησι τιμὰς δι' ἐπιτόπιον πῶλησιν πολὺ ὑψηλάς, τοιαύτας μὲ τὰς ὁποίας, ἐφ' ὅσον ἐξακολουθοῦσιν ἀ χαμυλὰ τιμὰ τῆς Ἀγγίλιας, οὐδεμία πρᾶξις σοβαρᾶς μορφῆς εἶναι δυνατόν νὰ γίνῃ.

Ἀι σταθιβάς ὁσμωσῶν σχετικῆς κινήσεως μὲ τὴν ἐν Σμύρνης καὶ Κων/πόλεως ζήτησιν, ἡ ὁποία ἐπέφερε σημαντικὴν ὕψωσιν τῶν ἐπιτοπίων τιμῶν.

Τῶν κρασιῶν ἀ τιμὰ ὑψίστανται καθημερινῶς διακυμάνσεις ἀναλόγως τῆς ἐξ Αἰγύπτου ἀγορᾶς, ἡτις ἀπέμεινε σχεδὸν δ' ἀποκλειστικῶς καταναλήτῃ τῶν Κυπριακῶν κρασιῶν, διότι καμμίαν σοβαρῆσιν ἀνεχεῖ ἡ ἀσθημῶν καὶ προσωπικῆν κατὰ τὰς γενικὰς προβλεψέσις ζήτησις ἐκ Κιλικίας καὶ Συρίας.

Σοβαρὰν μορφήν προλαμβάνει κατὰ τὴν ἐποχὴν αὐτὴν ἡ ἐξ Αἰγύπτου ἐλαγωγία μεγάλων ποσοτήτων γύψου. Ἡ πληθώρα τῶν μικρῶν ἀπορροσῶν ἐπέφερε τὴν πτώσιν τοῦ τιμῶν τοῦ εἴδους τούτου εἰς ἀσθημῶν, πρᾶγμα τὸ ὅπολον ὑποβόρθη διὰ τὴν συναγωνισμὸν τῶν Κυπριακῶν γύψου πρὸς τὸν Αἰγυπτιακὸν τοιοῦτον.

Ἡ ἐλαγωγία ἐξακολουθεῖ ἀκατάχατος! Καθημερινῶς σχεδὸν καταπέσειν ἀτιμωσὶα διαφόρων Ἑταιρειῶν προσκομίζοντα σοβαρὸν ἀριθμὸν κῶλων. Οὗτω κατὰ τὴν παρελθούσαν ἐβδομάδα κατέπεσαν τὸ «Banking», «Sicilia», «Mareschal of Justice», «Colonia», «Abbasia», «Byrites», «Egyptian Prince» καὶ «Bosconovina».

Κομίζοντες γλαυκά εἰς Ἀθῆνας ἀναχρονιστὰς εἰς τὸν Κόσμον, τὰς ὁποίας ὑψίστανται τὸ Κυπριακὸν ἐμπόριον μὲ τὸς ἐκτεθειμένους εἰς τοὺς τῆσπαρς ἀνέμους καὶ εἰς τὰς ἐλαφροτέρους θαλασσοταραχὰς ὁσμῶν τῆς νήσου μας. Αἱ τρικυμιαὶ τῆς παρελθούσης ἐβδομάδος, μεγάλας, ἐκ τῶς τοῦ ἐξ ἡνθῶσῶσιν ἀτιμωσὶα ν' ἀποπλεύσῃσιν χωρὶς νὰ γίνῃ δυνατόν νὰ συμπληρωσῶσιν τὴν ἐκφόρτισιν καὶ πρᾶξιον τῶν ἐμπορευμάτων τῶν, παρῶσιν καὶ τὸ μικρὸν ἀτιμωσὶον «Mareschal of Justice» 600 τόνων ἐκτοπίσματος, τὸ ὅπολον ἕνεκα βλάβης τῆς μηχανῆς τοῦ δὲν γίνῃ δυνατόν νὰ ἀποπέσει, καὶ τὸ προστραφῆν εἰς τὴν ἀπάντην τοῦ λοιμοκαθαρησίου ἀκτῆν. Τὸ σκάφος ἐγκατελείφθη ὑπὸ τῶν πληρώματος καὶ παρεδόθη εἰς τὴν Ἀσρατιλικὴν Ἑταιρείαν τῶν Ἀγγλικῶν Ἀλλῶν, τὸ ὅπολον ὡς πληροποροῦμεθα καταγίνεσθαι εἰς τὴν ἀντικυβέρτου.

Μὲ βυζαντινὴν ἐπισιμότητα

ΜΙΚΡΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

Μετὰ βαθυτάτης λύπης καὶ πραγματικῶν ψυχικῶν σπαραγμῶν ἀναγγέλλομεν τὸν θάνατον εὐέλπιτος συμπολίτου καὶ ἐξαιρετικῶν προσόντων νέου, τοῦ

ΜΑΤΘΑΙΟΥ Γ. ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΙΔΟΥ

Ὁ ἀτυχὴς νέος σπουδάζων συγχρόνως τὰ Ἑμπορικὰ καὶ Νομικὰ εἰς Παρισίους προσεβλήθη ὑπὸ γρίπης μετὰ ἐπιλοχῆς πνευμονίτιδος καὶ δυστυχῶς δὲν κατωρθώθη νὰ σωθῇ μετ' ἕλας τὰς προσπάθειας τῆς ἐπιστήμης καὶ τῆς τρυφερᾶς περιποίησις τῶν γονέων τού, οἱ ὅποιοι ἐσοπεσαν μόλις ἐληγοροφθῆσαν τὴν ἀσθενείαν του παρὰ τὸ προσκεφάλαιόν του. Ἡ ἀδικία καὶ ἐξανθητικὴ ἐπιστημονικὴ ἐργασία τοῦ φιλομαθεστάτου νέου ἐφερε τὸν ὁργανισμόν του εἰς τὸ σημεῖον ἀδυναμίας τοιαύτης ἕνεκα τῆς ὁποίας ἡ ἀποτελεσματικὴ πάλιν κατὰ τῆς τρυφερᾶς ἀσθενείας καὶ μάλιστα ὑπὸ κλίμα ὑποουλῶν καὶ πολλὸ διάφορον τὸ Κυπριακὸν ἦτο ἀδύνατον, ὡστε ὁ πολὺκλαυστικὸς Ματθαῖος νὰ ὑποκύβῃ εἰς τὸ μοιραῖον τέλος.

Διὰ τοῦ πρόσθου θανάτου τοῦ εὐέλπιτος, φιλοτιμοῦ καὶ χρηστοτάτου ἐφήβου ἡ Λευκωσία ἐστερήθη λαμπροῦ ἐπιστήμονος καὶ ἀρίστου πολλοῦ ὁ ὅποιος δὲ ἔτιμα αὐτὴν ἀσφαλῶς μίαν ἡμέραν.

Ἡ λαμπρὰ ἀνατολὴ τοῦ φιλομαθεστάτου Ματθαίου κατὰ τὰς Γυμνασιακὰς σπουδὰς τοῦ ἤτο προάγγελος λαμπροῦ μεσοσημῆματος μετὰ τὸ πέρας τῶν ἀνωτέρων σπουδῶν του.

Εἶνε διὰ τοῦτο γενικὴ ἡ λύπη καὶ ἡ συμπάθεια συγχρόνως πρὸς τὴν τῶσφ καιρίως τραυματισθῶσαν Οἰκογενείαν του πρὸς τὴν ὁποίαν ἀδυνατοῦμεν νὰ ἐρῶμεν λόγους ἐκδηλώσεως τῆς λύπης τῆν ὅποιαν αἰσθανόμεθα διὰ τὸ ἀνεπαρῆκτον δυστύχημά τῆς, δυστύχημα διὸ τὸ ὅπολον ἐπιμόνη ἡ γλυκελὰ καὶ παθήγορος τοῦ Ἰησοῦ θρησκεία δύναται νὰ δώσῃ ἀνακούφισιν καὶ ἐμβάλῃ εἰς τὴν ὁδὸν ἀναιδέων ψυχῶν τῶν καρτερῶν.

Ἡ λαμπρὰ ἀνατολὴ τοῦ φιλομαθεστάτου Ματθαίου κατὰ τὰς Γυμνασιακὰς σπουδὰς τοῦ ἤτο προάγγελος λαμπροῦ μεσοσημῆματος μετὰ τὸ πέρας τῶν ἀνωτέρων σπουδῶν του.

Εἶνε διὰ τοῦτο γενικὴ ἡ λύπη καὶ ἡ συμπάθεια συγχρόνως πρὸς τὴν τῶσφ καιρίως τραυματισθῶσαν Οἰκογενείαν του πρὸς τὴν ὁποίαν ἀδυνατοῦμεν νὰ ἐρῶμεν λόγους ἐκδηλώσεως τῆς λύπης τῆν ὁποίαν αἰσθανόμεθα διὰ τὸ ἀνεπαρῆκτον δυστύχημά τῆς, δυστύχημα διὸ τὸ ὅπολον ἐπιμόνη ἡ γλυκελὰ καὶ παθήγορος τοῦ Ἰησοῦ θρησκεία δύναται νὰ δώσῃ ἀνακούφισιν καὶ ἐμβάλῃ εἰς τὴν ὁδὸν ἀναιδέων ψυχῶν τῶν καρτερῶν.

Εἶνε διὰ τοῦτο γενικὴ ἡ λύπη καὶ ἡ συμπάθεια συγχρόνως πρὸς τὴν τῶσφ καιρίως τραυματισθῶσαν Οἰκογενείαν του πρὸς τὴν ὁποίαν ἀδυνατοῦμεν νὰ ἐρῶμεν λόγους ἐκδηλώσεως τῆς λύπης τῆν ὁποίαν αἰσθανόμεθα διὰ τὸ ἀνεπαρῆκτον δυστύχημά τῆς, δυστύχημα διὸ τὸ ὅπολον ἐπιμόνη ἡ γλυκελὰ καὶ παθήγορος τοῦ Ἰησοῦ θρησκεία δύναται νὰ δώσῃ ἀνακούφισιν καὶ ἐμβάλῃ εἰς τὴν ὁδὸν ἀναιδέων ψυχῶν τῶν καρτερῶν.

Β. ΠΡΟΣΕΒΝΙΟΝ ΤΗΣ ΒΑΛΛΑΟΣ ΕΝ ΛΑΡΝΑΚΙ

Ἄρ. Πρωτ. 6.

Ἐχόντες ὑπ' ὄφει τὰ ἀρθρα 234, 238, 241 τοῦ Προξενικοῦ Κώδικος καὶ τὸν Νόμον 764 περὶ καταβολῆς τῶν δυνάμεων ἰθαγενείας τῶν ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ βιοῦτων Ἑλλήνων ὑπηκόων, καλοῦμεν πάντας τοὺς ἐν Κύπρῳ διαμένοντας Ἑλληνας ὑπηκόους ὅσοι προσέλθωσιν εἰς τὸ Προξενεῖον ἢ ἄλλως φροντισίωσι περὶ τῆς καταβολῆς τῶν τῶν πιστοποιητικῶν ἰθαγενείας διὰ τὸ ἀρῶμενον ἔτος.

Οἱ μὴ καταβαλόντες τὰ τέλη παραβλήθων ἐπιθω, ἀρελοῦσιν νὰ ἐπιπροσέψωσιν τὴν καταβολὴν τῶν ἀρελοῦσιν. Ἡ μὴ καταβολὴ συνεπαγεται ἀρνήσιν πάσης πράξεως ἐν τῷ Προξενεῖῳ.

Ἐν Λάρνακι τῇ 1ῃ Ἰαν. 1922.

Ὁ Προξεν.

Z. ΚΑΤΖΗΒΑΣΓΙΕΙΟΥ.

Ἄρθρ. 234.

Εἰς τέλος πιστοποιητικῶν ἰθαγενείας δ' ἀπ' ὄψεσιν καὶ ὅσιν ἐπὶ τῶν ἐπιτοπίων τιμῶν, ἀποδοτέων, ἑμπορῶν, ἐργασιατικῶν, κτηματικῶν, μετῆς, ἐπιστημῶν, λατρῶν, ἡθελικῶν, ἀρχιερατικῶν, δικηγορῶν, φρονηματικῶν καὶ ἐκδόσεως, β' 15 σελίδων: οἱ ἑμπορικοὶ ἐκδόσεως, μικροῦ ποσῶν, κρημνιστοὶ, βιομηχανοὶ παντὸς εἴδους, καθηγηταί, δ' ἀδικαλκῶν, πρακτικῶν ἀρχιεπισκόπων καὶ οἱ μεταρροσῶν ἐν γένει ἐπιτήδεων βιοποριστικῶν, γ' 5 σελίδων: οἱ περιόδοι καὶ οἱ καινοὶ εἰδῶς ἐργατῶν καὶ χειρωνακτῶν.

Ἄρθρ. 234.

Ταυταῖα παρῶρατος:

Ὁ μὴ καταβαλὼν τὸ τέλος πιστοποιητικῶν ἰθαγενείας ἐντὸς τῶν πρώτων ἐξ μηνῶν τοῦ ἔτους, ἐπιτίθει εἰς τὴν πληρωμὴν πρόσθετον τέλους 20 οἰο συνιστάται τοῖμῶν μετὰ τὸ ἀρχικὸν 21 ἐπιτόπιον ἐνομήριον.

ΠΡΟΣΚΛΗΤΗΡΙΟΝ ΓΑΜΟΥ

ΑΣΙΟΤΙΜΗ ΚΥΡΙΑ, Τελευτόμῆν τὸ προσεχὲς Κριακῆν (16)29 Ἰανουαρίου 1922) καὶ πῶρ 3 μ.μ. ἐν τῷ Ἱ. Ναφ' Ἀγ. Νικολάου τῶν γάμων τῶν τῶν ἡμερῶν τῶν.

ΕΥΑΓΓΕΛΗ Χ' ΚΥΡΙΑΚΟΥ καὶ ΕΡΑΤΟΥΣ ΛΟΥΚΑ

παρακαλοῦμεν ὅσοις ἐσμεροσόμενοι τμήματα τοῦτο μετὰ τῆς εἰ. οικογενείας αἰσ. Ἐν Ἐγκλησὶ τῇ 12 Ἰανουαρίου 1922.

Οἱ γονεῖς τῶν μελλόντων γ' Ἐυρωστῆς Ἰωάννου φ' Ἐυρωστῆς Ἰωάννου φ' Ἐυρωστῆς Λουκᾶ φ' Ἐυρωστῆς Λουκᾶ.

ΠΟΛΗΣΙΣ ΓΑΖΟΖΟΜΗΧΑΝΗΣ

Προμηθευεῖς εἰς Εὐρώπῃς μεγάλης μηχανῆς πρὸς κατασκευὴν ἀεροπλάνων ποτῶν, διατίθῃ πρὸς πᾶσιν τὴν ἤδη ὑπάρχουσαν τεχνικὴν ἐν τῇ Ἑργοστασίῳ μου, νεωστὰς συστήματα, ὡς καὶ μίαν πετραλομηχανὴν τῆς βασισμοῦ φήμης Ἑργοστασίου Guston Hornsby 51)2 ἵππων δυνάμεως καὶ ἐν ἀρίστῃ καταστάσει. Οἱ βουλόμενοι νὰ ἀγοράσωσι τὰς μηχανὰς ταύτας δύναται νὰ ἐπιπέσθωσι τὸν Ἑργοστασίον μου διὰ τὰς ἐξωσι κινούμενας καὶ ζητήσῃσι πάσαν σχετικὴν πληροφορίαν. Ἐν Λευκωσίᾳ.

Θ. ΟΥΡΑΝΙΟΣ (4-1)

ΑΡΧΙΕΡΑΤΙΚΗ ΔΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΚΑΙ ΜΗΝΟΣΜΟΝΗ. Τῇ παρ. Κυριακῇ ἡ Α. Μ. δ' Ἀρχιεπίσκοπος ἐσοφύρησιν ἐν τῇ Ἱερῇ Ναφ' Φανερωμένης καὶ πρόσθετῃ Μητροπόλει ἐπὶ τῆς φυχῆς τοῦ πολυκλήτου νέου ΚΑΤΑΒΙΟΥ Γ. ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΙΔΟΥ ἀπεβῶσαντος τῇ παρ. Τετάρτῃ ἐν Παρισίοις καὶ κηδευθέντος τὸ παρ. Σάββατον.

ΔΙΕΤΡΙΒΕΝ εἰς Λευκωσίαν ἐπὶ δύο ἡμέρας ἡ Α. Π. δ' Μητροπολιτικὴ Κυρωσῆας κ. Μακρίδος. Ἡ Α. Π. ἀπεκρίθη τῇ Κυριακῇ τὸν ποιητὴν κ. Γ. Παρίον μετὰ τοῦ ὅποιο συνδέεται διὰ φιλίας ἀπὸ τῆς κοινῆς δ' ἀπιστημονικῆς λόγους διατριβῆς εἰς Ἑβραϊκὰν καὶ προσέειπεν εἰς αὐτὸν συγχρητῆρις διὰ τὴν ἀκατακρίβδη του.

ΔΙΑ ΤΟΥ ΕΝΤ. ΠΡΟΣΕΒΝΙΟΥ ΤΗΣ ΒΑΛΛΑΟΣ ἐν Λάρνακί διαβρόθη πρὸς τὸν Ἀρχιεπίσκοπον τηλεγράφημα τῆς 4 Ἰανουαρίου τῆς Ἑλλάδος διὰ τοῦ ὅποιο ὑποσχεταὶ εἰς τὴν Ἑκκλησίαν τῆς Κύπρου ἡ καταδικαστικὴ ἐπιπέση ἀπὸ τῶν ἐκλογῶν ὡς Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου Σαβ. κ. Μεταξῆν.

Ἡ ΕΚΛΟΓΗ τῶν Ἐθνικῶν Συμβολῶν ἐν τῶν ἐπαρχίῳ Λευκωσίας καὶ Λάρνακας διὰ τῆς 17ης ἡμέρας τῶν προσηγ. Σάββατον εἰς τὴν Ἀρχιεπισκοπὴν καὶ τὴν Μητροπολίτην Λάρνακας. Μεταξὺ τῶν ἐπισημῶν τῶν Λευκωσίας δὲ θεωροῦται καὶ ὁ κ. Χρ. Καλαβρὸς κατ' ἀνακοινωσὶν πρὸς ἡμᾶς τὸν Μ. Ἀρχιεπίσκοπον, ὅστις—εἰπε—δὲν ἀποδέχεται τὴν παρτίτην ἀπὸ τῶν ἐπὶ ὁδοῦ ἀναγίνων χῶρον τοῦ συμβιβασμοῦ, ἐν τῷ τῶρ δὲ γίνῃ ἐκλογῇ.

Ἡ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς τῶν φέρον τῶν ἀποκρίτων διὰ τὸ ἀντιπροσθέντων αὐτῶν εἰς τὸ Ἐθνικὸν Συμβόλιον συνηχεταὶ κατὰ πρόκλησιν τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἀρῶν, καθῶσον δὲν κατωρθώθη νὰ προσβληθῶσιν εἰς τὰ μέλη κατὰ τὸ π. Σάββατον.

ΓΑΜΟΙ. Ἐν στενωπῷ κῶκλῳ συγγενῶν καὶ φίλων ἀνεῖσι ἐπισιμότητος τελεσθήσων τῇ 6ην μ. μ. τῆς π. Κυριακῆς ἐν γάμοι τοῦ ἀδελφοῦ τοῦ Βοηθῶ Ἐπαρχικοῦ Ἰατροῦ καὶ ἀρίστου νέου κ. Ἀγαθοκλέους Κατήγηροῦ κατὰ τῆς χριστιανικῆς καὶ πατριότικῆς ἀσπασίας Μ. Λουκάδου.

Οἱ νεώμοροι ἕνεκα πρόσθετον οἰκονομικῶν πένθησιν τὰς συγχρητῆριους ἐπὶ σκαφῆς θάλασσης δεχθῆ ἀργότερον. Ὁ «Κυπριακὸς Φόλαξ» ποσοφῶν πρὸς τὸ ἐκλετὸν ζῆθος, διὰ τοῦ ὅποιο συνδεθῶσιν ὅσοι ἐπὶ τῆς προσηγῶσιν Οἰκονομίας, τὰ θρημῶματα συγχρητῆριους τοῦ εἴδους εἰς ἀπὸ τῆς συζυγίᾳ συμβῶσιν πανευστῆν καὶ ἀνεφελον οἰκονομαϊκῆν ἀδύνατον.

Ἐπίσης ἐτελεσθήσων τῇ π. Κυριακῇ ἐν μέσῳ ἐπρωτότου καὶ φελοῦ κῶκλου συγγενῶν καὶ φίλων οἱ γάμοι τοῦ καλλιπῶς νέου κ. Μιλτ. Νικολάδου, δεσμοτῆτορος καὶ τῆς ὁμοῦ καὶ εὐειδέως δεσποινίδος Μαρίας Μ. Θεοχαροῦ.

Ἐβλογηθῶσιν ὡσαύτως τῇ π. Κυριακῇ ἐν τῇ Μητροπόλει οἱ γάμοι τοῦ ἀρίστου διδασκάλου κ. Χριστοδούλου Γ. Χριστοδουλίδου μετὰ τῆς καλλιπῶς δεσποινίδος Φωτεινῆς Σοφοκλέους, κόρης προκρίτου οἰκονομῆτος τοῦ χωρίου.

Ἐπίσης ἠβλογηθῶσιν οἱ γάμοι τοῦ ἀρίστου νέου κ. Γ. Φοιβαροῦ μετὰ τῆς περικλήτου ἀδελφῆς Ἰσρ. Κ. Τυλιάνου.

Πρὸς πάντα τὰ νεώμοροι εἰσὼν ἀδύνατον τὸν συζυγίον βίον μετὰ τῶν πάσης ἀδύνατον.

Ὁ ΚΑΙΡΟΣ ἀπὸ τῆς π. Δευτέρας μεταβλήθη καὶ πέσει εἰς βροχερὸν καὶ ἐξανολοῦθα τοιοῦτος. Ἐκ τῆς ἠλεκτρικῆς συμποκνώσεως τῆς ἀτμοσφαιρᾶς ὁσμωσῶσιν καὶ κραυοῖν μετὰ θύματον δυστυχῶς ἀνθρώπων. Τοιοῦτοσφαιρᾶς εἶδον οἰκτρὸν θάνατον ἀπὸ κρημνιστοῦ εἰς ἀτυχῆς διδασκάλου Θεοφάνους Παναδούπου ἐπὶ μετῆσαν ἀπὸ τῆς Μόρτου εἰς τὴν Σκυλλοῦσαν καὶ κάποιος χωρικὸς ἐκ τῆς Ἀγκαστίας.

Ὁ ΕΝ ΔΟΝΑΙΝΟΙ ἐπιπέση φοιτητῆς τῆς Νομικῆς ἡμέρας συμπολιτῆς κ. Μίχαε Α. Ταυσοῦρος ἵδωμεν μετ' ἐπιτυχίας τὰς ἐνομοσῶσις ἐξετασίς του.

κ. ΝΙΚΟΣ ΚΥΠΡΙΑΝΟΥ, Διευθυντῆς τῆς Ἑταιρείας τῶν ἐν Κύπρῳ Κινηματογράφων Ἰαστῆ—Πατῆ, προσέφερε πρὸς τὸν κ. Παρίον κατὰ τῆς Ἑταιρείας τῆς Δεκαετηρίδος τοῦ ὁμοῦ σφοδρῶν ὁμοῦ, καλλιτεχνικῶν ἀγαθῶν παριστότων ἐπὶ τῶν ἀνεφορῶν τῶν δεξιῶν κρατοῦσιν ὁμοῦ.

Ὁ ΕΥΡΑΠΙΣ ΓΥΜΝΑΣΙΟΝ (τῆς Ἀγκαστίας) κ. Παύλ. Γ. Σπανοπούλου ἐκδόλων ἀντιπέσει τὴν φιλοτιμίαν τῆς ὁποίας διδασκαλὴ ἀπὸ τῆς οικογενείας καὶ τῆς Σχολῆς εἰς τὴν ὅποια φοιτῆ ἀπαίτησιν τὴν παρ. ἐβδομάδα ἐκ τῶν ὁμοῦ τῶν τῆς πρώτης τοῦ ἔτους καὶ ἐκ τοῦ κομμορῶν 500.000, πρὸς τὴν Α. Μ. τῆς Βασιλείου Σοφίαν διὰ τὰ μέλλια ἐπὶ τῶν Ἑλλήνων στρατιωτῶν. Τὸν πατριότικον καὶ ἐνομοσῶσιν μετῆσαν συγχρητῆριους ὁμοῦ διὰ τὴν ἀγῶν ἡμῶν του.

Εἰς τὴν ΕΦΗΜ. ΤΗΣ ΚΥΠΡΗΣ ὁσμωσῶσιν καταλόγος τῶν ἱστορῶν ἀγγελομῶσιν συμφῶσιν πρὸς τὸν Νόμον πρὸς ἡγορᾶς τοῦ 1917. Ὁ ἀριθμὸς τῶν ἀγγελομῶσιν ἀνέρχεται εἰς 108. Ἐκ τῶν ὁμοῦ εἰς πλῆμα τῆς ἱατρικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν 90, Κωνσταντινουπόλεως 17, Πανεπιστημίου τῆς Ρωσίας 10, τῆς Βιρτοῦ 2, Πανεπιστημίου τῆς Γαλλίας 7, Ἀγγλικῶν Πανεπιστημίου 5, Ἀμερικανικῶν 4, τῆς Γερμανίας Γ, Ἐβραίων 1, Ἰσραηλίας 1.

Εἰς ΣΥΝΕΡΙΑΝ ἀπὸ τῆς Ἑπαρχιακῆς Ἱερᾶς Λευκωσίας διώρησιν ὡς ἐλαγτικῶν τῶν ἀμμορῶν Λευκωσίας τοῦ κ. κ. Σαμουὴ κα